

388. Ție-ți cânt

Nicolae Moldoveanu

Ți-e'Ți cânt, Dum-ne-ze-ul meu, Ți-e'Ți cânt, Dum-ne-ze-ul meu, Pen-tru
Ți-e'Ți cânt, Dum-ne-ze-ul meu, Ți-e'Ți cânt, Dum-ne-ze-ul meu, Pen-tru
Ți-e'Ți cânt, Dum-ne-ze-ul meu, Ți-e'Ți cânt, Dum-ne-ze-ul meu, Și nu
Ți-e'Ți cânt, Dum-ne-ze-ul meu, Ți-e'Ți cânt, Dum-ne-ze-ul meu, Nu că

bu - nă - ta - tea Ta, pen - tru ha - rul Tău cel ma - re, Te voi
toa - te ce mi'ai dat, pen - tru dul - cea Ta - 'ngri - ji - re, Pen - tru
vor - be vreau să spun, ci cân - ta - rea mea să'Ți ar - dă, Ți - e,
eu aș ști să cânt sau că am vreo vred - ni - ci - e, Dar iu-

bi - ne - cu - vân - ta, și în șoap - tă și'n stri - ga - re! Te voi
tot ce mi'ai lu - at mă în - chin cu mul - Țu - mi - re, Pen - tru
Bu - nul cel mai bun, și'n iu - bi - re să se piar - dă, Ți - e,
- bi - rea'mi dă a - vânt ca să cânt, mă - ri - re Ți - e! Dar iu-

bi - ne - cu - vân - ta, Te voi bi - ne - cu - vân - ta, și în șoap - tă și'n stri - ga -
tot ce mi'ai lu - at, Pen - tru tot ce mi'ai lu - at mă în - chin cu mul - Țu - mi -
Bu - nul cel mai bun, Ți - e, Bu - nul cel mai bun, și'n iu - bi - re să se piar -
- bi - rea'mi dă a - vânt, Dar iu - bi - rea'mi dă a - vânt ca să cânt, mă - ri - re Ți -

- re!
- re.
- dă.
- e!